

som rejste temmelig langt for at komme til den skole. Hvis den folkeskole var blevet nedlagt og erstattet af en friskole, og man så ikke fik tilskud til transporten, så ville friskolen i realiteten have været meget dårligere stillet end folkeskolen. Jeg gør bare opmærksom på, at hvis vi ser det her ud fra et landdistriktssynspunkt, ud fra den virkelighed, man lever i, når man bor ude i de tyndtbefolkede eller relativt tyndt befolkede dele af Danmark, så er det her et ganske hårdt angreb, hvorimod hvis man tager de store byer, så kan jeg såmænd godt være enig i, at der ikke behøver at være de store problemer i det her forslag.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg må indrømme, at hr. Per Clausen finder en problemstilling frem her, som jeg ikke rigtig kan genkende. Jeg tror faktisk, den vil komme til at fylde mere i den her debat, end den vil komme til at fylde i virkeligheden. Det er min klare overbevisning.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har meldt sig. Derfor bliver det nu den næste ordfører, fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Noget af det mest interessante ved den lovforhandling, vi har i dag, er, at vi i den grad hopper på regeringens argumentation. For det, der er hele skallen af det forslag, som vi har her, er den postulerede lighed mellem frit valg af friskole og frit valg af folkeskole. Men det, der er kernen, er jo, at det valg, som forældrene har, når børnene skal opfylde undervisningspligten, er valget mellem distriktsskolen eller en fri skole. Det er deri, ligestillingen ligger.

Og det er jo også sådan i dag, og sådan vil det fortsat være, at kommunen giver befordringstilskud ud fra valg af distriktsskolen, hvis børnene bor langt fra skolen eller har en farlig skolevej, eller hvad det kunne være. For det er deri, det holdningsmæssige ligger. Det ligger i, om man vælger folkeskolen, eller om man vælger en fri skole, fordi man holdningsmæssigt, fagligt, pædagogisk eller af andre grunde ønsker, at børnene skal gå i en fri skole. Det er det, der er valget. Valget er ikke mellem den lokale distriktsskole eller en hvilken som helst anden skole, en fri skole eller en folkeskole.

Og dermed jo også sagt, at det er fuldstændig tomt, når regeringen argumenterer for forslaget som en harmonisering.

For det første fordi vi ikke har opfundet hverken de frie skoler eller folkeskole-fritvalget i dag, men det har en lang, lang forhistorie. Og for det andet fordi det jo er helt mystisk, at bare fordi man har introduceret et friere valg af folkeskole, vil man sige, at så skal de, der har nydt godt af befordringstilskuddet for de frie skoler, bære byrden ved det friere valg af folkeskole.

Man aner jo en tilbøjelighed, fordi den politik, vi har set fra regeringens side, jo også hele tiden har peget i retning af, at man ønskede, at de frie skoler blev reduceret til alle at være privatskoler, en eller anden slags betalingsfolkeskoler. Og det er en tendens, som Det Radikale Venstre er imod.

Vi synes, det er helt afgørende og i god overensstemmelse med dansk skolekultur og vores frihedstraditioner at sørge for, at vi bliver ved med at have frie skoler i holdningsmæssig forstand og i pædagogisk forstand som rammen om forældrenes opfyldelse af børnenes undervisningspligt. Derfor er vi imod forslaget.

Vi har tidligere haft øje på den konto for at overveje, om vi skulle omprioritere, men er blevet klogere siden, fordi vi fandt, at netop dette befordringstilskud er med til at gøre grundlovens ord om undervisningspligt til en realitet. Forældrene skal jo betale, men der er en rimelighed i, at de, der bor langt fra, bliver kompenseret i forhold til de, der bor tæt på. Og derfor er realiteten i forslaget ene og alene, at det bliver dyrere at vælge en fri skole. Kommunen sparer fortsat penge for de børn, der skulle have haft befordringstilskud til distriktsskolen, og det bliver alene sådan, at det er forældrene til børn på de frie skoler, der kommer til at bære den her besparelse.

Og endelig må man huske, at besparelsen rammer meget, meget skævt. Det er især skoler i landdistrikterne med få frie skoler og få skoler i det hele taget, som bliver ramt af den her besparelse, og det finder vi er helt uhensigtsmæssigt. For vi ønsker os, at man bosætter sig i landdistrikterne og finder, at det er godt og rimeligt.

Og når man ser på regeringens politik for landdistrikter, så vil man afsætte millioner og milliarder til netop det, man vil gerne have en positiv profil med hensyn til muligheden for at bosætte sig i landdistrikterne, men når det kommer til at den konkrete politik, herunder muligheden for at komme hen til den frie skole, man